

[Marius Buhl.]

trædie behandling af dette lovforslag, at man fra konservativ side er meget ivrig efter at få placeret venstre over på det ærede medlem hr. Erik Appels linie og det ærede medlem hr. Erik Appel over på det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensens linie, altså på den radikale linie, og derigennem forsøge at få placeret venstres kirkepolitik som synonym med den radikale kirkepolitik. Det har været en del af formålet også med de forhandlinger, der har fundet sted her.

Nu er jeg ikke så stiv i det, man kalder kirkepolitik, og rent religiøst interesserer kirkepolitiske linier mig ikke så forfærdelig meget. Jeg mener, at det religiøse liv i landet røgtes ud fra andre betingelser og forudsætninger, som er meget vigtigere og betydningsfuldere end dem, man trækker op i den såkaldte kirkepolitik. Men jeg vil dog have lov at sige, at man kunne jo også tænke sig, at venstres folk havde taget deres stilling ud fra det syn, at man indrømmer, at der er et problem med hensyn til præster, særlig præster fra udlandet, men at der også er et problem med hensyn til den ret, som er givet menighederne til selv at bestemme, hvem de vil have til præst. Og der er også det problem, at hvis man skal imødekomme den ene part, må man nødvendigvis tage en del af denne ret fra den anden part. Det er jo nemt for det ærede medlem hr. Hvidberg at sige, at menighederne og menighedsrådene sikkert ikke ville have noget imod det. Jeg har også nogen indføling med menighedsråd, og jeg har truffet på mangfoldige menighedsråd netop i den tid, vi har behandlet spørgsmålet her, som ikke ville være rigsdagen taknemlig, dersom vi lavede en lov, der gik ud på, at kirkeministeriet, ved et meget lille, begrænset udvalg, kunne bestemme, hvem menighederne skulle have til præster i fremtiden, så jeg er ikke så sikker på, at man får noget særligt ud af at give venstre en bestemt placering med hensyn til dette spørgsmål. Jeg tror i det mindste, at menighedsrådene udover landet de fleste steder ikke vil være utaknemlige, fordi der er holdt på deres ret til at besætte embederne, en ret, som er givet dem, og en ret, som menighedsrådene i al almindelighed har røgtet sådan, at også kirken har kunnet være tilfreds med det i de forløbne år.

Første næstformand (Arnth Jensen): Det ærede medlem hr. Hvidberg har ordet for en kort bemærkning.

Hvidberg: Jeg vil gerne komme med en ganske kort bemærkning til det ærede med-

lem hr. Marius Buhl. Det ærede medlem mener jo, at man fra konservativ side her tilstræber at fremstille venstres kirkepolitik som synonym med de radikales, og det ærede medlem sagde rent ud, at dette var en del af formålet med denne debat. Jeg vil heroverfor gerne have lov til at slå fast, hvad enten det ærede medlem vil tro mig eller ikke vil tro mig, og jeg kan sige det med oprigtighed, at jeg har ikke nogen som helst anden interesse i denne debat end de præster, som der øves uret imod, ikke nogen som helst, det er det eneste motiv, jeg overhovedet har til at drage denne sag frem.

Må jeg så have lov til at sige til den højtærede kirkeminister, som sagde, at jeg skulle være varsom med at påstå, at jeg alene repræsenterede sagkundskaber, og jeg alene repræsenterede sandheden, at derom har jeg aldeles ikke udtalt mig. Det kunne aldrig nogensinde falde mig ind. Så vil jeg også gerne sige til den højtærede kirkeminister, at jeg sagde ikke, han skulle gennemføre de nye regler alene ved hjælp af de konservative, jeg sagde, at han skulle gennemføre dem ved hjælp af de medlemmer indenfor den socialdemokratiske rigsdagsgruppe, der er enige med ham, og iøvrigt medlemmer af andre partier plus de konservative; jeg gad vidst, om der ikke kunne være blevet flertal på den måde.

Til allersidst vil jeg gerne sige, at det glædede mig at høre, at den højtærede kirkeminister vil prøve på senere at hjælpe disse præster, men det ville have glædet mig endnu mere, hvis den højtærede kirkeminister tillige havde kunnet angive, hvorledes han vil bære sig ad dermed, for det vil ikke blive så let, efter at det nu har været forsøgt, men ikke har kunnet lade sig gøre.

Erik Appel: Jeg vil påtale det udtryk, det ærede medlem hr. Hvidberg brugte, at der øves uret mod de præster, der ikke kan blive forflyttet, derved, at vi ikke har taget imod den højtærede kirkeministers forslag. Dette må jeg afvise. Her er ikke spørgsmål om ret eller uret fra vor side, vi er alle optaget af at være med til at skabe de bedst mulige vilkår for dansk menighedsliv indenfor folkekirken, og det vil vi vedblive med at være, og vi vil prøve på at finde udveje for, at det stillestående liv kan blive mere levende igen.

Jeg forstår på den højtærede kirkeminister, at det overvejes at skaffe bedre forhold for præster på Grønland og Færøerne med hensyn til lønningsforhold og pension. Det glæder mig; det spørgsmål må overvejes, de økonomiske forhold må i hvert